

opstilles for præcise og stramme regler for, hvilken fremgangsmåde der skal anvendes, men at det i stedet overlades til finansministeren at udarbejde de nærmere retningslinier herfor.

Ved udfærdigelsen af sådanne retningslinier vil der navnlig kunne tages hensyn til, om den foreløbige skat af B-indkomst eller formue forventes at blive af væsentlig størrelse i forhold til den foreløbige skat af A-indkomsten, idet den foreløbige skat af B-indkomsten og formuen i så fald kan opkræves ved skattebillet som omhandlet i § 49, medens den foreløbige skat af A-indkomsten kan indeholdes på grundlag af bikort. Hvis omvendt den foreløbige skat af B-indkomst eller formue forventes at blive af ringe størrelse i forhold til den foreløbige skat af A-indkomsten, vil det kunne bestemmes, at den foreløbige skat af B-indkomsten og formuen opkræves ved indeholdelse i A-indkomsten gennem reduktion af de på skattekortet opførte fradrag.

Til § 51.

Bestemmelsen i 2. pkt. om adgang til at opkræve tillægsskat ved indeholdelse i A-indkomst vil navnlig kunne tænkes anvendt i tilfælde, hvor den skattepligtige ikke har B-indkomst eller formue og således ikke i øvrigt skal have skattebillet, ligesom det vil kunne tillægges betydning, at den skattepligtige selv fremsætter anmodning om, at tillægsskatten for hans vedkommende opkræves på denne måde.

Til § 52.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger skal skattekortene og B-skattebilletterne udfærdiges under hensyn til den skattepligtiges forventede indkomst- og formueforhold, men således at disse normalt fastsættes i overensstemmelse med, hvad der senest er lagt til grund ved skatteligning eller fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse. § 52, stk. 1, indeholder de hertil sigtende regler.

I stk. 2 gives særlige regler om tilfælde, hvor der ikke tidligere er foretaget skatteligning eller fastsat grundlag for foreløbig skattesvarelse for den skattepligtige. Denne skal i så fald indgive en særlig redegørelse for sine forventede indkomst- og formueforhold. Skattemyndigheden skønner, i hvilket omfang redegørelsen kan lægges til grund for den foreløbige skattesvarelse.

Til § 53.

Bestemmelsen modificerer reglen i § 52, stk. 1, idet den giver mulighed for at ansætte de forventede indkomst- og formueforhold på andet grundlag

end hvad der senest er lagt til grund ved skatteligning eller fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse. Den fælles hovedbetingelse herfor er, at indkomst- og formueforholdene må antages at ville afvige væsentligt fra, hvad der skulle lægges til grund ifølge § 52, stk. 1.

I § 53, stk. 1, gives der den skattepligtige adgang til selv at begære § 52, stk. 1, fraveget.

I § 53, stk. 2, gives der skattemyndighederne adgang til at fastsætte grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter anslåede forventede indkomst- og formueforhold. Ifølge bestemmelsen kan myndighederne gøre dette, når de efter foreliggende oplysninger finder nærliggende grund til at antage, at der vil blive tale om en væsentlig afvigelse af den før nævnte art.

§ 53, stk. 3, giver adgang til under de i stk. 1-2 anførte betingelser at ændre skattekortene, bikortene og skattebilletterne i årets løb. Sådanne ændringer skal kun kunne foretages med fremtidig virkning.

Ifølge stk. 4 skal skattemyndigheden i de i stk. 2 og stk. 3 nævnte tilfælde kunne afkræve den skattepligtige en redegørelse for de forventede indkomst- og formueforhold efter tilsvarende regler som anført i § 52, stk. 2. Det bemærkes, at bestemmelsen efter omstændighederne også vil kunne anvendes, hvor en person bliver skattepligtig her i landet efter ophold i udlandet, selv om der tidligere måtte være fastsat grundlag for foreløbig skattesvarelse eller foretaget skatteligning for den pågældende her i landet.

Ifølge stk. 5 kan skattemyndigheden bestemme, at foreløbig skat straks skal tilbagebetales helt eller delvis, når det må antages, at der allerede er berigtiget væsentlig mere i foreløbig skat, end den skattepligtige skal betale i slutskat. Bestemmelsens anvendelsesområde begrænses til tilfælde, hvor det vil virke åbenbart urimeligt at udsætte tilbagebetalingen til den almindelige tilbagebetaling af overskydende skat i forbindelse med slutopgøret.

Til § 54.

I § 47, stk. 3, og § 49 er det bestemt, at fradraget for erlagte personlige skatter ikke skal tages i betragtning ved opgørelsen af den indkomst, hvoraf foreløbig skat opkræves. Til gengæld opkræves som tidligere anført den foreløbige skat med en opkrævningsprocent, ved hvis fastsættelse der er taget hensyn til det nævnte forhold, jfr. forslaget § 55. Det skattefradrag, der for så vidt kan siges at være indarbejdet i opkrævningsprocenten, er imidlertid alene et fradrag for ligevægtsskatten, jfr. herom de indledende bemærkninger til afsnit III. Kan det